

6:e söndagen efter påsk

Predikan 2025-06-01

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

Dagens ämne: *Kristus och Anden.*

Epistel: Rom. 8:12–17. *Barnaskapets ande.*

Evangelium: Joh. 15:26–16:4. *När Hjälparen kommer.*

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Kom med din helige Ande och undervisa oss om din käre Sons upphöjelse på Faderns högra sida. Lär oss också att förtrösta på allt vad ditt andeinspirerade ord lär oss och hjälp oss att inte frukta för motståndarna som vill angripa och förgöra din heliga kristna kyrka. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext 2:a årg.: Matt. 10:24–31. *Frimodighetens ande.*

Jesus sade till de tolv: ²⁴”En lärjunge står inte över sin lärare, och en tjänare står inte över sin herre. ²⁵Det räcker för lärjungen att bli som sin lärare, och för tjänaren att bli som sin herre. Om husets Herre blir kallad för Beelsebul, hur mycket mer ska då inte hans tjänare bli det? ²⁶Var alltså inte rädda för dem. Det finns inget dolt som inte ska uppenbaras, och inget gömt som inte ska bli känt. ²⁷Vad jag säger till er i mörkret ska ni säga i ljuset, och vad ni hör viskas i ert öra ska ni ropa ut på taken. ²⁸Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna. ²⁹Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Ändå faller inte en enda av dem till marken utan er Far. ³⁰Och på er är till och med alla hårstrån räknade. ³¹Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.”

Denna söndag i kyrkoåret infaller mellan Kristi himmelsfärd och pingstdagen. Kristus hade då fullkomligt utfört sitt uppdrag på jorden och blev smord med den helige Ande och satt på Faderns högra sida. Han är av evighet Guds Son, född av Fadern före all tid, Gud av Gud, ljus av ljus. Och han har blivit människa, född av jungfru Maria. Detta stora under bekänner vi i den nicaenska trosbekännelsen i varje högmässa. Det är för tanken ofattbart att Guds evige Son skulle kunna bli människa, och likväl är det sant. Ja, det är för tron absolut nödvändigt. För om Sonen inte blivit en människa som vi, av vår natur, lik oss i allting dock utan någon synd – om inte det hade skett skulle han aldrig ha kunnat bli vår försonare och rättfärdiggörare. Syndernas förlåtelse vilar på detta historiska faktum: Gud blev människa.

Han lät sig födas av jungfru Maria, han växte upp i Nasaret, han döptes av Johannes och predikade i cirka tre år och botade sjuka, uppväckte döda och gjorde många andra under. Han utvalde tolv apostlar och undervisade dem dagligen, både med ord och exempel. Så gick han till sitt lidande och blev smäddad, pinad, plågad och korsfäst. Och han dog verkligen och blev begravd i en klippgrav som förseglades med en romersk vaktstyrka utanför graven. Alla evangelisterna och apostlarna förkunnar att Jesus därefter verkligen uppstod kroppsligen. Han visade sig för Maria Magdalena och apostlarna och många andra, ja, en gång för mer än 500 personer. Till sist visade han sig också i en särskild uppenbarelse för Paulus på ett så övertygande sätt att denne förföljare blev omvänd och kallad att vara apostel.

Om Kristi död och uppståndelse lär Skriften: ”Han utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull” (Rom. 4:25). Han är den om vilken redan Johannes döparen vittnade: ”*Se Guds lamm, som borttager världens synd*” (Joh. 1:29). Och Petrus säger i sin predikan i Cornelius hus:

”Detta är det ord som Gud sände till Israels folk när han förkunnade frid genom Jesus Kristus. Han är allas Herre, och ni känner till det som har hänt i hela Judeen, med början i Galileen efter dopet som Johannes förkunnade: hur Gud smorde Jesus från Nasaret med den helige Ande och kraft. ... Och han befallde oss att predika för folket och vittna om att han är den som Gud har utvalt till domare över levande och döda. Om honom vittnar alla profeterna att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn” (Apg. 10:36–43).

Här säger Petrus klart och tydligt att Jesus av Gud blev smord med den helige Ande. Därför kallas han också *den Smorde* eller *Kristus* vilket är de hebreiska och grekiska ord som visar att Jesus verkligen var den utlovade Messias. Det betyder att Jesus som människa är smord med Guds helige Ande. Han är verkligen som människa upptagen i Guds Sons eviga person. Under sin förnedrings och lidandes tid på jorden visade han sällan detta. Han avstod från att framträda som den triumferande, förhärligade konungen och iklädde sig istället en tjänares dräkt (Fil. 2:7). Men genom sin uppståndelse och himmelsfärd har han nu blivit smord av Guds Ande och därmed visat sin fullkomliga gudomliga härlighet också såsom människa.

Denna bibliska lära är mycket viktig. Många villolärare framträder i vår tid och säger att om Jesus verkligen var en sann människa måste han också ha haft många fel och brister. En fullkomlig människa utan all synd och brist – säger de – blir bara en fantasifigur eller en teologisk konstruktion. De menar ändå att Gud på något sätt kan ha bott och verkat i Jesus, men inte så att han verkligen var Gud och som människa utan synd. Men en sådan Jesus är inte Bibelns Jesus, den sanne Kristus.

I dagens predikotext betonas att en lärjunge aldrig står över sin mästare. *”En lärjunge står inte över sin lärare, och en tjänare står inte över sin herre”*, säger Jesus (v. 24). Om vi vill vara kristna måste vi erkänna att Kristus är vår lärare i allt. Om vi börjar kritisera hans ord är vi inte längre lärjungar utan kritiker som själva vill vara herrar och mästare över Kristus. Många är mer rädda för vad andra ska säga och undviker därför att öppet, rent och klart bekänna vad Skriften lär. Jesus säger i vår text: *”Om husets Herre blir kallad för Beelsebul, hur mycket mer ska då inte hans tjänare bli det?”* (v. 25) Den som tydligt och klart bekänner att Jesus är vägen, sanningen och livet och att endast han är Guds evige Son, han kommer också att bli hånad och förföljd för detta. Jesu fiender sade att Jesus var besatt av en ond ande, Beelsebul. Detta är ett annat namn för Satan. Så kommer också Jesu sanna lärjungar i alla tider att bli kallade detta och ännu värre saker enligt Jesu egna ord: *”hur mycket mer ska då inte hans tjänare bli det?”* Det betyder att en klar och tydlig bekännelse av att tron på Jesus är den enda vägen till frälsningen, den enda sanna religionen, han alltid kommer att bemötas med förakt och förföljelse.

Detta ska då inte missförstås som om de som tillhör en kristen kyrka alltid blir förföljda. Nej, det är fråga om en tydlig och klar bekännelse, särskilt i sådana situationer där detta krävs och är förenat med hot från fienderna. Nej, många kommer att ha det kristna namnet och ändå vara accepterade i världen. Detta gäller

framför allt den falska kyrkan, som uppträder på många olika sätt. Den kännetecknas av en blandning av sanning och lögn. Om denna kyrka säger Jesus: *"Se till att ingen bedrar er. Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de ska bedra många"* (Matt. 24:4f). Den falska kyrkan framträder alltså med en kristen förkunnelse och säger att *"Jag är Messias"*, d.v.s. att där är den kristna kyrkan. Men om det visar sig att de inte troget håller sig till allt vad Jesus har lärt, så är de ändå inte den rätta, kristna kyrkan. Om dem som inte klart och tydligt bekänner att Jesus är sann Gud gäller att de kommer med en antikristisk förkunnelse. Om sådana skriver aposteln Johannes:

"Kära barn, den sista tiden är här. Och liksom ni har hört att Antikrist ska komma, så har redan nu många antikrister trätt fram. Av det förstår vi att den sista tiden är här. ... Ni har en smörjelse från den Helige och ni har alla kunskap. Jag har inte skrivit till er för att ni inte känner sanningen, utan för att ni känner den och vet att ingen lögn kommer från sanningen. Vem är lögnaren om inte den som förnekar att Jesus är Kristus? Den är Antikrist som förnekar Fadern och Sonen. Den som förnekar Sonen har inte heller Fadern. Den som bekänner Sonen har också Fadern" (1 Joh. 1:18–23).

Sådana kyrkor och präster som förkunnar en falsk lära om Jesus Kristus och som inte i alla stycken troget håller fast vid hans ord är alltså också de som också i vår tid framträder i många olika gestalter och motarbetar och förföljer den sanna kyrkan. Vissa av dessa kyrkor förenar sig med den politiska makten och hjälper på detta sätt tyranniska härskare att plåga många som har en avvikande mening och som vågar ifrågasätta den falska kyrkans lärosatser och dess makt. Så var det på Luthers tid när han utifrån Skriftens klara ord vågade gå emot påven som också utövade ett politiskt förtryck med hjälp av kejsaren. På samma sätt är det i vår tid när många kyrkor slås samman i den ekumeniska rörelsen och med förakt ser på de kyrkor som vägrar att gå med dem i sin strävan att sätta den yttre enheten framför Guds ord och så med stor makt framträda som om kyrkan skulle vara en inomvärldslig, social organisation, som lägger större vikt vid att försöka förbättra denna världen än att predika omvändelsens nödvändighet.

Men Jesus säger i vår text: *"Var alltså inte rädda för dem. Det finns inget dolt som inte ska uppenbaras, och inget gömt som inte ska bli känt. Vad jag säger till er i mörkret ska ni säga i ljuset, och vad ni hör viskas i ert öra ska ni ropa ut på taken. Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna"* (v. 26–28).

Vi ska därför inte frukta vare sig de falska kyrkorna och deras försök att förändra och förfalska tron eller världens makthavare som vid olika tillfällen ingriper mot Kristi kyrka. Det kan gälla sådant som att man kräver att de kristna inte får förkunna att abort är mord och att samkönade förbindelser är förbjudna av Gud själv i både den naturliga lagen och i Skriften. Men det kan också gälla det hån och förakt som även kommer från s.k. konservativa kyrkor som med indignation, hån och förakt riktar sig mot sådana kristna som håller fast vid att Gud i Skriften kräver att i en rätt kyrka skall alla präster och förkunnare hålla fast vid den enda, rätta bibliska läran. De menar att man nödvändigtvis måste tillåta vissa olikheter i läran eftersom man annars blir alldeles för få. Men detta är en hemmagjord uppfattning som är resultatet av att man börjat kompromissa med Jesus egna ord. Han säger ju: *"Lär dem att hålla allt som jag befallt er"* (Matt. 28:20).

Vår predikotext slutar med en stor tröst för alla som troget håller fast vid vad Jesus lär och i sitt hjärta förtröstar på honom. Liksom Gud har omsorg om varenda liten fågel så har han också omsorg om sina barn. Jesus avslutar vår text med de tröstande orden: *”Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Ändå faller inte en enda av dem till marken utan er Far. ³⁰Och på er är till och med alla hårstrån räknade. ³¹Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar”* (v. 29–31).

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.